

ΑΣΜΟΔΑΪΚΑ

Ὁ Λέβης Τηλέγραφος, μετὰ τὴν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ἐξαγγελίαν τοῦ συντομωτάτου ἐκείνου προγράμματος τοῦ κ. Κουμουνοδούρου, ἐδημοσίευσεν μακρὸν ἄρθρον, οὗ συμπέρασμα ἦν ὅτι ἐκηρύχθη ὁ πόλεμος πλέον καὶ ἐνθουσιασμένος παρώτρυνε τὸν λαὸν εἰς τὴν ἐξακολούθησιν αὐτοῦ μέχρις ἐσχάτων. Πολλοὶ ἀποροῦσιν ἀκόμη ἀναγινώσκοντες τὸ ἄρθρον ἐκεῖνο, ποῦ εὔρεν ὁ Τηλέγραφος ἐν τῷ λόγῳ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ τὸ ἀνωτέρω συμπέρασμα, καὶ λέγουσι: Φκντασθῆτε τί θὰ γράψῃ τῶρα ὁ Τηλέγραφος μετὰ τὸν λόγον τοῦ κ. ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὅστις καθάρᾳ ἐμολόγησεν, ὅτι εἰς τὴν εἰρήνην ὑποχώρησις εἶναι αὐτοκτονία.

Ἀληθῶς ὁ λόγος τοῦ κ. Σωτηροπούλου ἔκκαμε μεγίστην ἐντύπωσιν. Φκντασθῆτε π. χ. τὸν κ. Ζαΐμην ὁμιλοῦντα ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ὑπὲρ τοῦ πολέμου. Τοιαύτην ἐντύπωσιν μᾶς ἔκαμεν ὁ κ. Σωτηρόπουλος προχθὲς ἐν τῇ Βουλῇ, ἐν ᾧ μάλιστα εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν ὑπέφερε ποτὲ ἕως τῶρα ἀπὸ τᾶ νεῦρά του.

Ἡ πρώτη ἀψιμυχία τῆς πολιτικῆς συγκρούσεως προχθὲς ἐν τῇ Βουλῇ ἀπέδειξεν, ὅτι θὰ ἐξακολουθήσωσι συνεδριάσεις ἔτι σπουδαιότεραι. Θὰ κατκνλωθῶσι δὲ, φαίνεται, ἡμέραι ὀλόκληραι πρὸς ἀκριβῆ ὑπολογισμὸν τῶν ἐνδύμκσιων τοῦ στρατοῦ, ἂν ἀληθῶς ἦλθον εἰς τὸν Πειραιᾶ κιβώτια μὲ στολὰς, ἂν τῶντι ἐβράχησαν τινα ἐξ αὐτῶν καὶ πόσα, ἐπιτροπὴ δὲ χημικῶν θὰ ἐξετάσῃ τὰ βρχνέντα, ἂν ἀληθῶς ἐβράχησαν καὶ πόσον ὕδατος ποσὸν κατέπιον καὶ ἐπὶ πόσον χρόνον θὰ εἶναι νοτισμένα. Ἀκολούθως ἄλλη ἐπιτροπὴ θὰ γνωμοδοτήσῃ ἂν δύνανται πλέον τὰ βρχνέντα νὰ χρησιμοποιηθῶσι, καὶ τέλος, τί θὰ γείνη ὁ αἴτιος καὶ ἂν θὰ συνδικασθῶσιν ἐν τῷ εἰδικῷ δικαστηρίῳ καὶ ἡ βέρκκις, ἂν ἀποδειχθῇ ὅτι αὐταὶ ἔπταιον. Τοῦλάχιστον περὶ ὅλων τούτων, ὡς ἔμαθεν ὁ Ἀσμοδαῖος, θὰ ὑποβληθῶσιν ἐκθέσεις.

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν νευτικῶν διήρσεν, ὡς ἐμάθομεν, τὸν στόλον τῆς Ἑλλάδος εἰς ἀνκτολικὴν μοῖραν καὶ εἰς δυτικὴν. Καὶ εἰς μὲν τὴν ἀνκτολικὴν μοῖραν θὰ συμπεριλαμβανῶνται αἱ ἀνατολικαὶ ἀκταὶ τῆς Ἑλλάδος, εἰς δὲ τὴν δυτικὴν αἱ δυτικαὶ ἀκταί. Εἰδικὴ ἐπιτροπὴ θὰ λύσῃ τὸ ζήτημα, ἂν αἱ ἀνατολικαὶ ἀκταὶ τελειοῦν ἐκεῖ ὅπου ἀρχίζουσι αἱ δυτικαί. Οὕτω λύεται πλέον καὶ τὸ σπουδαιότερον ζήτημα, ὅτι ἵνα ἔχη τις στόλον ἀρκεῖ νὰ ἔχη ἀκτάς.

καὶ ἵνα καὶ μοῖρας στόλου, ἀρκεῖ νὰ διαίρῃσῃ τὰς ἀκτὰς του εἰς ἀνκτολικὰς καὶ δυτικὰς.

Ὁ κ. Τρικούπης, ἐπειδὴ πρόκειται νὰ καταργηθῇ ἡ βεβολογία, σκέπτεται νὰ καταρτίσῃ νέον σύστημα φορολογίας ἐπὶ τῶν προπαρασκευῶν, διότι προβλέπει, ὅτι ἡ Ἑλλάς τὰς προπαρασκευὰς θ' ἀναγάγῃ εἰς τελείαν βιομηχανίαν ἐγγύριον. Πιστεύεται δὲ, ὅτι ἵκανὰ ἑκατομμύρια θ' εἰσπράττωνται ἐπὶ τοῦ φόρου τούτου, ἂν θὰ πληρῶνῶσιν ἐργαστασιάρχαι τῆς Εὐρώπης κατὰ τηλεβόλον, ὄπλον, φσιγγιον κλπ.

Πρὸ πολλοῦ ὁ φιλολογικὸς σύλλογος «Βύρων» συνεκάλεσε τοὺς λογίους σοφτάδες νὰ δικωνισθῶσι δι' ἐν ἐπίγραμμα, ὅπερ θὰ χαρχνθῇ ἐπὶ τοῦ ἀνδριάντος τοῦ ποιητοῦ.

Νομίζομεν, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν εἰκόνα τοῦ προπλάσματος τοῦ ἀνδριάντος, ἦν ἐτοιμάζει ὁ σύλλογος, ὅτι δὲ ὑπάρχει κατὰλληλότερον ἐπίγραμμα τῶν ἐξῆς στίχων, εἰ τοῦ Δὸν Ζουὰρ τοῦ Βύρωνος:

«Χάριν τίνος οἱ ποιηταὶ καταναλίσκουσι τὸ ἔλαιον τῆς λυχνίας των; Διὰ ν' ἀπολύσωσιν, ὅταν τὸ πρωτότυπον θὰ ἦναι κόνις, κκκὴν τινα εἰκόνα, ΧΕΙΡΟΤΕΡΟΝ ἈΔΡΙΑΝΤΑ καὶ ἐν ὄνομα.»

Οἱ Ἕλληνας ἐξεπληρώσαμεν ὅλας τὰς προρρήσεις τοῦ ποιητοῦ. Τὰ περιοδικὰ μας βρήθουσιν ἀχρευστάτων εἰκόνων του, δι' οἰκτρὸν δὲ ἀνδριάντα ἐφρόντισεν ὁ σύλλογος «Βύρων». Ὁ αὐτὸς ἐφρόντισε καὶ διὰ τὸ ὄνομά του, δούς εἰς αὐτὸν συναδέλφους τὰ σοφὰ του μέλη.

Ἡ μόνη μεταβολή, τὴν ὁποῖον ἡ ἐνεστῶσα κυβέρνησις ἐπήνεγκεν εἰς τὴν μετὰ τῆς Τραπεζῆς σύμβκσιν τῆς προκτόχου εἶναι ἡ ἀφαίρεσις τοῦ ὅρου περὶ ἰδρύσεως ὑποκαταστημάτων εἰς τὰς προσδοκώμενας νέας χώρας. Φαίνεται, ὅτι αἱ προσδοκώμενα τῶν κκ. Κεχαγιά καὶ Τρικούπη εἶναι αἱ ἀπροσδόκητοι τοῦ κ. Κουμουνοδούρου ἐν ταῖς συναλλαγαῖς του.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς βαίνει ἐπὶ ἀσφαλῶν βάσεων, δὲν εχει καμμὴν πεποίθησιν εἰς τὰ ἀπροσδόκητα. Ὅταν ἔλθουσι μόνον των, εὐχαρίστως τὰ ὑποδέχεται· ἀλλ' ὅταν δὲ ἔλθουσι νὰ μὴ ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ κνυχᾶται ὅτι ἐπρονόησεν ἡ ψυχὴ του καὶ ὅτι δὲν ἠθέλησε νὰ χορηγήσῃ εἰς τὴν Τράπεζαν ἀνυπάρκτους ὠφελείας; Οὕτω πως, καὶ τὸ προνοητικὸν του ὡς πολιτικοῦ σώζει καὶ πρὸς τὴν Τράπεζαν φαίνεται λίαν περιποιητικὸς.

Λέγεται, ότι ο κ. ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν ὑπουργός, ὅταν τῷ παρατήρησέ τις ν' ἀφήσουν μερικούς ἐκ τῶν παλαιῶν ὑπα-
στυνόμων, εἶπεν:

— Ὅχι, δὲν θ' ἀφήσω λίθον ἐπὶ λίθου.

Ὁ λόγος τοῦ κ. Παπαμιχαλοπούλου μᾶς κάμνει νὰ τρέ-
μωμεν περὶ τῶν πεζοδρομίων. Φόβος εἶναι μὴ καὶ τὰ ἐπι-
στρωθέντα ἤδη ἀφαιρεθῶσι πρὸς ἐπίστρωσιν καμμιάς αὐ-
λῆς τῶν Μολλλάων.

Ὅταν βλέπω, ὅτι ο κ. Οἰκονόμου ἐπιμένει ἐπὶ διετίαν
τώρα νὰ γράφῃ ἐν ταῖς Νέαις Ἰδέαις καθ' ἑκάστην ἡμέ-
ραν τὸ αὐτὸ ἄρθρον, ἐν ᾧ κοπανίζεται ὅτι πρέπει καὶ αὐ-
τὸς νὰ δοκιμασθῇ ὡς Κυβερνήτης, ἐνθυμούμεθα τὰς Ἀμε-
ρικανίδας, αἵτινες ὡς μέλη Συλλόγου τῆς Ἀκρασίας στρα-
τοπεδεύουν ἀπέναντι οἰνοπωλείου καὶ ἢ κηρύττουν, ἢ ψάλ-
λουν διὰ μακρῶν, ἢ ὅλην πολλακίς τὴν ἡμέραν, ἕως ὅτου
ἴδωσι τὰ οἰνοπωλεῖα ἔρημα τῶν θαμνῶνων των.

Ἡ μόνη διαφορὰ εἶναι, ὅτι ο κ. Οἰκονόμου θέλει νὰ ἴδῃ
τὰ μὲν οἰνοπωλεῖα πλήρη, τὴν δὲ ἐξουσίαν ἔρημον.

Τὸ περὶ Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης φυλλάδιον τοῦ κ. Ροῦδου
εἶναι ἄξιον μελέτης διὰ τὸν φιλόσοφον, καὶ δι' αὐτὸ τοῦτο
ἤρρεσε κατ' ἐξοχὴν εἰς τὸν Ἀσμοδαῖον, φύσει καὶ θέσει κλί-
νοντα πρὸς τὸ εἶδος τοῦτο τῶν σπουδῶν, ἀφ' ὅτου ὡς libre
penseur ἀπεβλήθη ἀπὸ τῆς χορείας τῶν ἀγγέλων. Τί ἄλλο
ἄληθῶς εἶναι τὸ ἐν λόγῳ φυλλάδιον ἢ σελὶς τις τῆς φιλο-
σοφίας τῆς ἱστορίας, ἐν ᾗ βλέπει τις τὴν ἀλήθειαν τοῦ ἀ-
ξιώματος τοῦ Λιναίου, ὅτι ἡ φύσις δὲν κάμνει πηδημάτα;
Ἀληθῶς, αἱ δημόσιαι βιβλιοθήκαι καὶ τὰ μουσεῖα εἶναι
καθιδρύματα καὶ ἔργα ἐθνῶν πεπολιτισμένων, ἐπομένως εἶ-
ναι ταῦτα εἰσέτι ἀνώτερα τῶν δυνάμεων ἡμῶν, διότι πῶς
ἀπὸ τῆς ἀνατολικῆς βαρβαρότητος ἠδυνάμεθα ἐντὸς μιᾶς
γενεᾶς νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ σημεῖον, εἰς ὃ εὐρίσκονται τὰ
σήμερον ἐκπροσωποῦντα τὸν πολιτισμὸν εὐρωπαϊκῶν ἔθνων;
Ἡ Ἐθνικὴ Βιβλιοθήκη ἦτο ἔργον ἐπέισακτον, δημιούρ-
γημα ξένων. Ἦτο αὕτη ἐν τῶν ἔργων τοῦ Ὄθωνος. Ἐπὶ
τοῦ Ὄθωνος, ἡ βιβλιοθήκη ἦτο ὅ,τι ἠδύνατο νὰ εἶναι
καθιδρυμα ἀρτισύστατον, ἔχον μέσα γλίσχρα καὶ παντα-
χόθεν πολεμούμενον ὑπὸ τῶν ἰθαγενῶν περὶ δημοσίου πλού-
του θεωριῶν. — Ἀφοῦ ἡ βιβλιοθήκη εἶναι δημοσίαι, ἔλεγον
συχνάκις ἀφελῶς νοικοκυρατοὶ τινὲς πρὸς τὸν τότε ἔφορον,
τὰ βιβλία εἶναι διὰ τὰ παιδιὰ μας καὶ ὄχι διὰ στολισμὸν. —
Ἡ πτώσις τοῦ Ὄθωνος εἶπετο νὰ φέρῃ τὴν καταστροφὴν
τῆς βιβλιοθήκης, ὅπως ἔφερε τὴν καταστροφὴν ὄλων τῶν
κλάδων τῆς διοικήσεως, λαθούσης τὸν τύπον τοῦ συγχρό-

νου ἰθαγενοῦς πολιτισμοῦ. Δύνασθε νὰ φαντασθῆτε ἔθνος
εὐρωπαϊκὸν ἐν Ἀθήναις, ἄνευ μουσείου; Οὐχὶ βεβαίως. Καὶ
ὁμως ἡμεῖς οὔτε ἔχνομε εὐπρεποῦς μουσείου ἔχομεν, οὔτε
γνωρίζομεν ὅποια ἔχομεν τῇ δε κάκεισε ἐσπαρμένα κειμή-
λια, ὧν ἄλλοδαποὶ πρὸ τινος ἔκαμον τὸν κατάλογον. Αὐτὴ
εἶναι λοιπὸν ἡ φιλοσοφία τοῦ φυλλάδιου τοῦ κ. Ροῦδου, ἡ
φιλοσοφία τοῦ μεγάλου βοτανικοῦ Λιναίου: Ἡ φύσις δὲν
κάμνει πηδημάτα. Ἡ ἐθνικὴ ματαιότης μᾶς κάμνει νὰ πι-
στεύωμεν, ὅτι ἀρκεῖ νὰ μιμώμεθα τοὺς ἐξωτερικοὺς τύπους
τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ, ἵνα ὦμεν πράγματι πολιτι-
σμένοι. Πλάνη οἰκτρὰ καὶ γελοία!

ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΙΑΣ ΗΧΩ

Θεωρία ὑπὸ τοῦ Λοχίου:

. . . . Ὅλα αὐτὰ τιμωροῦνται μὲ ῥηχτήν. Καὶ ποῦ θὰ
ξέρετε σεῖς τί θὰ εἴπῃ ῥηχτή! ἀκούτε λοιπὸν: ῥηχτή εἶναι
στρατιωτικὸς ὄρος, καὶ σημαίνει τὸ φρέσκο.

Τρεῖς στρατιῶται προχθὲς συνομιλοῦντες περιέπαιζον τὸν
ἐπιλοχίαν των Δ.

Ἐπιλοχίας. — Γιὰ ποῖον λέτε ὅτι εἶναι κουτός;

Στρατιῶται. — Ὅχι: γιὰ λόγου σου, κύρ Ἐπιλοχία, γὰρ
ἔβαν ἄλλο κουτό.

Λοχίας ἐν φιλικῇ συνδιαλέξει μετὰ στρατιωτῶν:

— Τώρα πρέπει νὰ μὲ κερνάτε καὶ κανένα κρασάκι ἐπειδὴ
ἂν προβιδαστήτε καὶ ἐγὼ θὰ χρησιμεύσω κατὰ τι ὡς προα-
γωγός σας.

D. C. Sidurwam.

ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
Α. ΓΙΑΛΟΥΣΗ καὶ Σ'

Δρομολόγιον

Δρομολόγιον

Ἄτμόπλοιοι τῆς αἰῶν ἑταιρίας ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς τακτικῶς ἀνὰ πᾶσαν Πέμπτην ὥραν 6 μ. π. διὰ
Σύρον καὶ ἐπιστρέφει ἐκείθεν τὸ Σάββατον πρῶταν.

Ἐτερον ἀτμόπλοιο ἀναχωρεῖ τακτικῶς ἐκ Πειραιῶς ἀνὰ πᾶν Σάββατον ὥραν 5 μ. π. διὰ τὸν Εὐβο-
κὸν κόλπον, ἤτοι διὰ Χαλκίδα, Λίμνην, Ἀταλάντην, Στυλῖδα, Ὀρεοῦς, Νίαν Μιζύην καὶ Βάλον, ἔ-
θεν ἵπτανάκρῃται διὰ τῶν αὐτῶν λιμῶνων ἐκ Πειραιᾶ τὴν Πέμπτην πρῶταν.

Ἐσαυτὸς ἀτμόπλοιο ἀναχωρεῖ ἐκ Πειραιῶς διὰ τὸν γῆρον τῆς Πελοποννήσου κατὰ δεκαπενθημέριον
ἡμέραν Παρασκευῆν ὥραν 7 π. μ. ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς 10ης Ὀκτωβρίου.

Δι' ἐκτενέστερας πληροφορίας ἀπαιθουμένον ἐν Πειραιῇ μὴν παρὰ τῇ διευθύνσει τῆς ἑταιρίας ἐπιστολῆς
τῆς Ἀρίας Τριάδος, παρακλητέως τοῦ φαρμακικοῦ τοῦ κ. Δ. Σούρβα, ἐν Ἀθήναις διὰ παρὰ τῇ ἀσφα-
λιστικῇ ἑταιρίᾳ ἡ Ἄγχινα καὶ παρὰ τὰ Χαντῆτα.

Ἐν Πειραιῇ τῇ 23 Σεπτεμβρίου 1880.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως).

Θ. ΧΑΛΚΟΜΑΤΑΣ Εἰς τὸ ἐμποροπρακτικὸν κατάστημα τοῦ κ. Θ. ΧΑΛΚΟΜΑΤΑ, παρὰ
τῇ πλοιοποιεῖ κ. Λευκαδίτου, ἐκομίσθησαν ὑφάσματα ἐξ Ἀγγλίας.

Ο ΑΣΜΟΔΑΙΟΣ συνιστᾷ εἰς τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ δευθῶσιν τὴν ἰταλικὴν γλῶσσαν καὶ ἰδίως τῆς
ἰταλικῆς φιλολογίας τὸν κ. Γ. Σ. ΧΟΙΔΑΝ ἐπὶ ἑτη διαμείναντα ἐν Τοσκάνῃ.

Γ. ΣΟΛΩΝ ΚΑΙ ΥΙΟΣ. Ἡ Ζαχαροπλαστικὴ ἀναβιβασθεῖσα εἰς καλλιτέχνην
ἐπίστατον εἰς τὸ μέγα Ζαχαροπλαστεῖον αὐτῶν
ἔχειος Ζαχαροπλαστικῆς καλλιτέχνης Γάλλος ἴσταν ἐκεῖ τὸ atelier του. — Τρώγει γλυκὰ, φθί-
νεσθε καὶ μὴ φοβῆσθε νὰ πάθῃ ὁ στήμαξός σας. Ἴδου τί σας προσφέρει ὁ κ. Σόλων διὰ τοῦ ἐπίση-
μοῦ ἰταλικοῦ γάλλου καλλιτέχνη του, εἰς τὸ κατάστημά του, ἐπὶ τῆς πλατείας τῆς Ὀμονοίας.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῆ.